

Chiếc Nón Cối & Mũ Tai Bèo

*Đôi lời mở đầu:

Tôi đã sinh ra và trưởng thành trong một Đất Nước chiến tranh, kéo lê bao tang thương suốt 30 năm cho cả hai miền Nam Bắc và còn để lại bao hệ lụy sau cuộc chiến huynh đệ tương tàn. Tôi đã sống thực tế chạm trán với những tên Nón Cối bị bắt làm tù binh, cùng đại diện trong phái đoàn miền Nam trao đổi tù binh 2 bên tại sông Thạch Hãn hay chứng kiến bộ đội giặc hồ từ rừng núi về xâm chiếm thành phố, đô thị miền Nam năm 75...

Các cô gái tuổi đôi mươi đội mũ Tai Bèo, là thanh niên xung phong, du kích mặt trận GPMN năm vùng, hướng dẫn đặc công VC đặt chất nổ phá hủy điểm trọng yếu...

Tất cả là thanh niên thiếu nữ tuổi trẻ, yêu đời, mơ mộng, lý tưởng...nhưng đã bị bọn đầu xỏ Trung ương đảng CSBV cùng mặt trận GPMN lừa bịp dẫn dắt vào con đường giết dân hại nước với mô lý thuyết ngoại lai vô nhân đạo.

Những câu mong ru ngủ lơ cuồn tuổi trẻ, nhưng mông lung trống rỗng sáo ngữ như :

-Không có gì quý hơn độc lập tự do.

-Lao động là vinh quang.

-Vượt Trường Sơn đi cứu nước.

-Đánh cho Mỹ cút Ngụy nhào.

-Bàn tay ta làm nên tất cả,

Có sức người sỏi đá cũng thành cơm.

Tinh hữu nghị quốc tế còn lan rộng sang các nước chủ nghĩa xã hội anh em.
16 chữ vàng hợp tác Tàu-Việt :

-Láng giềng hữu nghị- Hợp tác toàn diện- Ổn định lâu dài- Hướng tới tương lai.
cua

-Bên này biên giới là nhà- Bên kia biên giới cùng là anh em.

Và chính tên Tổng bí thư Lê Duẩn đã xác định rõ ràng lập trường này :

-Ta đánh là đánh cho Liên xô, Trung quốc, các nước XHCN anh em và nhân loại.

.....

Sau năm 1975, CSMB mệnh danh là giải phóng miền Nam, khi thấy cuộc sống giàu đẹp tại miền Nam mới sực tỉnh thì tuổi đời đã về chiều bóng xế.

Bài viết không phải để kết tội hay bênh vực cho lớp tuổi trẻ Nón cối & Tai Bèo, nhưng là để vạch mặt sự lừa bịp giả dối làm băng hoại cả một thế hệ tương lai dân tộc.

Tội lỗi ngàn đời của tà quyền CSVN không thể rửa sạch, mãi mãi còn là vết nhơ của trang Sử Việt-

Đó chính là trọng tội của bọn đầu xỏ CSBV và tay sai là Mặt trận GPMN.

***Chiếc nón cối phá tan đời trai trẻ, (*)
Mũ tai bèo che khuất cả tương lai.***

Hai hình ảnh trên là niềm tự hào của bọn cộng sản Việt Nam.

Nhưng lại là mối ô nhục kinh hoàng của người dân Miền Nam.

Vậy ta hãy tìm hiểu nguồn gốc 2 vật dụng mà cộng sản coi như báu vật chúng khoe khoang :

+ Nguồn gốc, lịch sử mũ cối

Mũ cối hay còn gọi là nón cối là loại mũ làm bằng gỗ, nhẹ, dễ làm, ... thực chất chỉ có công dụng che nắng, che mưa chứ không chống chọi

nồi đạn hoặc mảnh bom hay mảnh đạn pháo. Vậy thì vì sao được gọi là mũ cối?. Theo một số truyền miệng ghi chép lại thì trong kháng chiến chống Mỹ, một chiến sĩ phụ trách súng cối lúc trời mưa, do không muốn ướt nòng pháo nên đã lấy chiếc mũ của mình úp lên để che nòng pháo. Để tuyên dương cũng như công tác tuyên truyền nên phía chính ủy của đơn vị đã cho phổ biến câu chuyện này ra nên đó là lý do vì sao được gọi là mũ cối.

Mũ cối được quân Giải Phóng sử dụng rộng rãi khi hành quân để che nắng mưa khi nghỉ ngơi thì trở thành ghế ngồi. Còn khi chiến đấu sẽ sử dụng mũ sắt để bảo vệ. Có thể xem mũ cối và là vật biểu tượng của thời chiến. Ngày nay, nón có rất nhiều kiểu mẫu mã đa dạng, gọn, nhẹ, chất lượng và hợp thời trang, nếu so với mũ cối thì một trời một vực. Mũ ngày nay khi cần thì đội che nắng, không sử dụng thì có thể xếp gọn lại bỏ vào ba lô hoặc túi xách.

(Hội võ văn)

SỰ THẬT VỀ CHIẾC NÓN CỐI .

Nón (mũ) cối do thực dân Anh chế tạo ra khi họ khai phá Ấn Độ . Sau đó thực dân Pháp cũng đội theo khi họ xâm chiếm Châu Phi , Đông Dương.

Sau năm 1954 , Hồ Chí Minh lãnh đạo Việt Minh thực hiện Cải Cách Ruộng Đất và giết oan gần 2 triệu người là địa chủ . Để trọng thưởng cho Việt Minh “ thành tích ” này , phía Trung Quốc liền trao tặng vũ khí , quân trang và bao gồm chiến nón cối lạ hoắc với văn hóa Việt Nam để lên đường xâm lăng miền Nam . Từ đó hình ảnh người lính Cụ Hồ luôn gắn liền với chiếc nón cối màu xanh cứt ngựa này .

Sau năm 1975 , đất nước “ thống nhất ” . Lúc này kinh tế Vn kiệt quệ lắm . Kho quân trang , vũ khí mà Trung Quốc trang bị cho Vn vẫn còn dư nhiều nón cối . Lại thêm mãi mơ tưởng cái chiến công “ giải phóng ” nên người ta chuộng những gì thuộc về Bộ Đội ,bởi vậy ai cũng muốn đội nón cối...

***Thơ Nón Cối**

Bộ đội từ miền Bắc vô,
Đội chiếc nón cối cụ hồ nhà quê,
Hăng say sống với lời thề,
Vượt rừng lội suối tiến về miền Nam,
Đánh cho Mỹ cút nguy tan,
Tuổi trẻ phấn đấu không màng gian nan,
Xây dựng tổ quốc vinh quang,
Không còn đời sống nghèo nàn thảm thương,
Đại đồng thế giới bốn phương,
Cùng nhau đoàn kết yêu thương một nhà.
Nhưng rồi thực tế bày ra,
Miền Nam hạnh phúc giàu sang hơn nhiều,
Phoi bày dôi trá tuyên truyền .
Tuổi trẻ tự hỏi hai miền khác xa ???

Còn trời còn nước còn non,
Còn sông núi đó ta còn đứng đây ,
Nhưng điều ta thấy hôm nay,
Chính là chứng tích tội bày cộng nô,
Tỉnh đi con cháu già hồ,
Vứt chiếc nón cối đùng mơ thiên đàng,
Trở về tô đẹp giang san,
Thanh bình no ấm đang chờ đợi ta.

+ Nguồn gốc mũ tai bèo

Mũ tai bèo hay gọi cách khác nón tai bèo cũng đều cùng một sản phẩm. Là một trong những chiếc mũ quen thuộc lâu đời của người dân Việt Nam. Nhắc đến mũ này chúng ta thường liên tưởng ngay hình ảnh các chiến sĩ trong thời kì kháng chiến. Chiếc mũ như người bạn đồng hành cùng người lính giúp che nắng, che mưa. Thời xưa chiếc mũ chỉ được may với màu sắc xanh đặc trưng của núi rừng, của người lính Việt Nam. Và thời nay trải qua biết bao năm tháng nón tai bèo cũng đang được dần thay đổi và cải tiến.

“Theo một tài liệu, chiếc mũ tai bèo đầu tiên xuất hiện ở một đơn vị võ trang ta trong đêm Đồng Khởi (17-1-1960) ở Bến Tre. Dần dần chiếc mũ vải mềm, màu xanh, vành tròn, có làn sóng giống như những cánh bèo trên sông nước, càng được đông đảo các chiến sĩ giải phóng quân sử dụng.

Đến những năm 1966-1967, chiếc mũ tai bèo “dễ thương như một bàn tay nhỏ”, với nhiều tiện lợi ở một xứ sở nhiệt đới nắng lắm mưa nhiều, trong hoàn cảnh chiến trận cần cơ động, gọn nhẹ, đã được đưa vào hành trang của anh bộ đội Giải phóng. Nó chính thức nằm trong trang phục của Quân giải phóng miền Nam.

(Munon)

***Thơ Mũ Tai Bèo**

*Mũ tai bèo em luôn đem theo,
Em dù sống trong cảnh khó nghèo,
Nhưng luôn ghi trong lòng ý tưởng
Giữ gìn đất nước được ấm êm.*

Mũ tai bèo luôn đi theo em
Băng rừng vượt đôi núi cheo leo,
Cứ mong đợi đến ngày toàn thắng,
Mơ ngày về giải phòng quê hương.

Mũ tai bèo mẹ vá cho em,
Xé rách trong chiến trận hiểm nghèo,
Em giữ gìn làm món quà kỷ niệm,
Của cô gái du kích ngoài biên.

Mũ tai bèo cần đi với em,
Nắng che đầu, mưa giữ tóc khô,
Giọt mồ hôi thấm vào chiếc mũ,
Kỷ vật nhỏ bé để đền bù.

Nay tai bèo em không đem theo,
Giờ đây đất nước đã đổi chiều
Em không cần như xưa giữ kỹ,
Của thời tuổi trẻ bị bùa mê.

Mũ tai bèo không còn theo em,
Lúc này em hiểu biết nhiều điều,
Ngày trước mình đã bị lừa dối,
Một thời còn trẻ sống đam mê.

Giấc mơ hồng với mũ tai bèo,
Bao năm tuổi trẻ em đem theo,
Đã giết tuổi xuân đời con gái,
Với cuộc sống gian dối bọt bèo.

Buồn ơi chào mi mũ tai bèo !

*Từ đây đâu cần đem mi theo,
Khi đất nước xoay chiều đổi gió,
Trả bác lừa bịp mũ tai bèo !!!*

+ Những tội ác gây ra bởi 2 vật này

+Tội ác Tai Bèo.

Chiếc mũ tai bèo là hình ảnh biểu tượng của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam.

Trong chiến tranh Việt Nam, những vụ tấn công phá hủy vào các căn cứ quân sự hay cơ sở dân sự VNCH đều do đám du kích tai bèo phối hợp với đặc công nằm vùng thực hiện.

Chúng nhằm vào các cơ sở trọng yếu như : căn cứ quân sự, phi trường, kho đạn dược, tàu chở vũ khí nhiên liệu, cắt đứt giao lộ, đường xe lửa, trường học và cả cơ sở tôn giáo...

Các vụ điển hình :

-Tàu USS CARD đậu tại bến cảng Sài gòn bị đặc công đánh chìm gây thiệt hại một số trực thăng, nhân mạng và khí cụ...

-Pháo kích Phi trường Đà Nẵng ngày 27/2/67 làm 19 máy bay cháy, 7 kho khí cụ bốc cháy, 150 người chết.

-Tết Mậu Thân 1968, ngày 30/1 lợi dụng một số quân nhân nghỉ Tết, Du kích MTGP phối hợp với quân chính qui đồng loạt tấn công Sài gòn và các tỉnh lỵ- Tại Sài gòn chúng tấn công sân bay Tân Sơn Nhất, Dinh Tổng Thống, Bộ Tổng Tham Mưu, Đài Phát Thanh...Nhưng bị đẩy lui trước sự tập hợp mau lẹ, kháng cự oanh liệt của quân đội VNCH.

.....

+Tội ác Nón Cối.

Tội ác của bọn bộ đội nón cối chủ lực còn nặng tội hơn nhiều vì chúng trực tiếp nhận chỉ

thị Trung ương đảng để điều động kế hoạch cho đàn em là du kích MTGPMN thi hành.

Sau đây là sơ lược những điểm chính tội ác :

1-Sát hại đảng phái đối lập như Việt Nam Quốc Dân Đảng TRÍ- PHÚ- ĐỊA- HÀO- đào tận gốc-trốc tận rễ- Phong trào Cải Cách Ruộng Đất theo Trung cộng, giết và bắt đi đây gần 200.00 người.

3-Tàn sát vụ Quỳnh Lưu khởi nghĩa 1956.

Dân chúng biểu tình đòi chồng con bị giết và tài sản tịch thu- Hai trung đoàn VC bao vây

10.00 nông dân, 30.00 nông dân vây 2 trung đoàn- 100.00 dân Nghệ An bị vây bởi 1 Sư đoàn 312- Cứ tiếp diễn đến vòng 7 tên hồ tặc ra lệnh tiêu diệt 6000 người bị bắt và chết.

4-Khủng bố sát hại dân lành. Pháo kích vào chợ búa, trường học, nhà hàng, vũ trường.

Điện hình vụ nổ mìn nhà hàng nổi Mỹ Cảnh và vũ trường Tự Do tại Sài gòn.

Dã man nhất là pháo kích vào trường Tiểu học Cái làm 32 em tử thương và 43 em thương tích nặng. Pháo kích dã man kinh hoàng vào đoàn người chạy loạn chết phơi xác la liệt trên đường số 1 .

5-Thảm sát Tết Mậu Thân 1968 tại Huế.

10.00 bị bắt và bị giết chôn tập thể- 100 mồ tập thể rải rác nhiều nơi trong 28 ngày chúng chiếm Huế luôn truy tìm bắt quân nhân VNCH và cả người dân vô tội bị những tên chỉ điểm nằm vùng tư thù.Con số bị sát hại lên đến hơn 5000 người.

6-Cướp tài sản dân chúng Miền Nam trong đó có những sĩ quan bị gọi đi học tập, chúng đuổi vợ con đi vùng kinh tế mới để chiếm nhà cửa tài sản- Đánh tư sản mại bán- Đổi tiền miền Nam 100.000 ngàn lấy 200 đồng tiền hồ- Cướp 16 tấn vàng trong Ngân hàng Quốc gia VN –

Cướp cả cơ sở tôn giáo- Tổ chức vượt biên bán chính thức để thu vàng.

7-Bắt giữ bất hợp pháp cả triệu quân-cán-chính Miền Nam đưa đi học tập cải tạo vô thời hạn do không xác định rõ từ 3 đến 17 năm trong 150 trại tù từ Bắc đến Nam. Những tù nhân khi được thả mang nhiều bệnh cả thể xác lẫn tinh thần. Thực ra chúng muốn cô lập thành phần chúng cho là nguy hiểm.

8-Cướp đoạt quyền sinh sống dân miền Nam.

Bị kìm kẹp dưới nhiều hình thức thâm hiểm : tem phiếu, bình bầu theo tiêu chuẩn cung cấp thực phẩm-Con cháu có lý lịch cha anh đi ở tù không có tương lai- Vì thế chỉ còn cách vượt biên tìm tự do không sợ nguy hiểm cướp bóc, bão tố- Con số vượt biên sau 20 năm từ 1955 đến 1975 đã lên tới gần 3 triệu người.

9-Đánh thuê cho Nga- Tàu- chúng luôn rêu rao quân đội miền Nam là lính đánh thuê cho Mỹ, nhưng trái ngược lại chính chúng mới lhực là lính đánh thuê cho Nga- Tàu. Chính Lê Duẩn Tổng bí thư việt cộng đã xác định quả quyết rằng :

“Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, Trung Quốc và các nước chủ nghĩa xã hội và nhân loại”

10-Bán nước nô lệ Tàu cộng.

-1958 Phạm văn Đồng ký công hàm tán thành bán tuyên bố vùng cách xa bờ 10 hải lý.

-1979 quân Tàu đem 200.000 quân vượt biên giới chiếm thêm 789 cây số vuông.

-1999 Ban lãnh đạo CSVN âm thầm ký nhượng thêm 15.000 cây số vuông.

- 4/9/90 Hiệp ước Thành Đô ký giữa Trung Cộng đại diện là Giang Trạch Dân và Lý Bằng.

Dại diện Việt Nam gồm Nguyễn Văn Linh- Đỗ Mười và Phạm văn Đồng.

Hiệp ước chia 3 giai đoạn :

Giai đoạn 1 Quốc gia tự trị bắt đầu 15/7/2020

Giai đoạn 2 Quốc gia thuộc trị bắt đầu 15/7/2040

Giai đoạn 3 Tỉnh lỵ Âu Lạc bắt đầu 15/7/2060

(Tóm tắt dựa theo tài liệu Ls Lê Duy San)

(*) Ghi chú nguyên câu ca dao là :

- *Đôi dép râu dẫm nát đời trai trẻ- Mũ tai bèo che khuất cả tương lai.*
- Đổi lại cho phù hợp với bài viết là :
- *Chiếc nón cối phá tan đời trai trẻ- Mũ tai bèo che khuất cả tương lai.*

Mới đây còn có tiếng cười mỉa mai như muốn phỉ nhổ vào mặt những tên đầu xỏ Tư bản đỏ Việt cộng vội vàng bỏ chiếc nón cối cùng con cháu trốn qua Mỹ sau khi đã bóc lột vơ vét của dân chúng- Bọn chúng trước đây từng gọi người Việt tị nạn qua Mỹ để ăn bơ thừa sữa cặn- Còn bây giờ chúng tháo chạy qua đây phải chăng báo hiệu chế độ vô luân CSVN sắp đến ngày tàn?

Nụ cười châm biếm bọn nón cối :
*-Tại sao không ở lại khoe chiến thắng,
Lại vội vàng qua Mỹ kiếm thẻ xanh?
Việt cộng thật là một bọn lưu manh,
Vơ vét đây túi 'khẩn trương' tẩu thoát!*

Đinh văn Tiến Hùng- Sưu tâm & Tổng hợp

***Tài liệu phụ thêm.**

LUẬN VỀ CHIẾC “NÓN CỐI”

Bùi Lộc

(Diễn đàn tự do ngôn luận)

Bình thường cũng chẳng có gì đáng nói, nhưng lần từ Đà Lạt về Sài Gòn mới đây tự nhiên hình ảnh một người đội “Nón Cối” cỡi xe đạp nghênh ngang ngược chiều giao thông đập vào mắt khiến tôi hết sức kinh ngạc. Kinh ngạc là tai nạn có thể xảy ra là một chuyện, nhưng mặt khác dường như không ai dám nói và nó giống như chuyện thường ngày.

Sáng hôm đó cũng đã gần trưa, khi xe chúng tôi ngang qua Thị xã Bảo lộc; mặc dầu đang chạy trên Quốc lộ I khá rộng nhưng xe cũng không chạy nhanh được vì xe đạp và người đi bộ cùng di chuyển xen lẫn với xe hơi. Cảnh tượng này không lạ gì tại hầu hết những thị xã tại Việt Nam ngày nay. Nhưng có điều đáng nói ở đây là có một ông khá lớn tuổi mặc đồ bộ đội, chân đi giép râu, đầu đội “nón cối” nghênh ngang đi xe đạp ngược chiều khiến tự nhiên các tài xế xe hơi phải cẩn thận chạy chậm khi đến gần chiếc xe đạp. Cả một dòng xe đang di chuyển chậm lại càng chậm hơn chỉ vì chiếc “nón cối”. Hình ảnh này làm tôi nhớ lại hình ảnh chiếc “nón cối”

trong quá khứ. Lần đầu tiên tôi thấy chiếc nón này màu trắng dày hơn khung làm bằng muông, phát vài thường là màu trắng, đôi khi cũng có màu vàng nhạt. Nếu tôi nhớ không lầm thì nó mang tên “Mũ muông” thường thấy trên đầu mấy anh Tây thực dân mặc quần “short” áo “chemise” tay ngắn. Người ta cũng thấy những học sinh mặc quần áo dài chân mang “sandale” hay “pantoufle” trắng đội.

Tóm lại chiếc mũ này dành cho giới trung lưu và trí thức trở lên. Nó cũng thấy trên đầu ông hồ chí minh. Tôi không hiểu tại sao ông hồ chí minh lại thích cái nón này và đã chọn nó cho bộ đội của mình. Đọc tiểu sử ông thấy ông làm đơn xin học trường thuộc địa, nên tôi nghĩ có lẽ ông muốn giống mấy anh tây thực dân.

Sau năm 1975, chiếc “nón cối” tung hoành khắp Miền Nam, nó là một biểu tượng của “uy quyền cách mạng” cho những ai có nó trên đầu.

Những người trồng cà phê ở Ban mê thuật sau 75 hay bị người ta vô vườn hái trộm. Nếu chủ vườn (thời chủ cũ) bắt gặp có thể lấy lại cà phê của mình và những người hái trộm thường cũng ngại khi bị bắt gặp. Nhưng nếu thấy chiếc nón cối lại thêm khẩu AK lủng lẳng trên vai, thì chủ rút êm, nếu lỡ gặp mặt thì cũng giả lã cười cầu tài và xin mời cán bộ cứ “tự nhiên”.

Ngay cả người miền Bắc vô thăm thân nhân cũng đội nó. Hỏi sao vậy. Ấy nó giống như bùa hộ mệnh, vật che thân, xin thông cảm.

Người miền Nam thấy gầy mắt lảm nhưng trong thế “yếu” đâu làm gì được. Nhưng chả nhẽ cứ để nó làm mưa làm gió, ta đâu có chịu. Tôi có một người bà con Bắc 54 đang ở Cái sắn. Ông quê quán xưa ở đồng ruộng Thái bình. Vào Cái sắn sinh sống như rông gặt nước. Làm chơi ăn thiệt đâu có khốn khổ canh tác như Miền Bắc xưa, thức khuya dậy sớm với cây lúa đến nỗi phải than thở: “Cây lúa non như con của mẹ.” Mỗi mùa chỉ dành cho đồng ruộng một thời gian ngắn, quãng xong hạt lúa giống xuống ruộng là chơi, tham gia sinh hoạt giáo xứ nhậu nhẹt, “enjoy” đá gà. Ông để sẵn dưới con lạch trước nhà mấy cái lò rôi thỉnh thoảng kéo lên kiếm cá, tôm cua xài. Mỗi khi có khách thì thịt gà có sẵn nuôi quanh nhà. hay cá dưới ruộng quãng lưới bắt lên nướng. Chỉ thịt heo bò mới cần đi chợ. Ông sẵn có nghề

bắt chuột ở quê Thái bình, nên giờ đây sau mỗi vụ gặt tha hồ ăn thịt chuột: chuột luộc ướp lá chanh, chuột nấu đông, chuột “roti”

Cũng tiếp tục nghề nông và lại rất ít ra thành thị hay tiếp xúc với người thành thị, nên phong thái từ ngôn ngữ, cử chỉ ông không thay đổi mấy so với năm 54 khi ông mới bước chân vào Nam, nghĩa là y chang mấy anh cán mới vô Nam..

Ông cũng như phần đông những người di cư 54 phần nào đã có đôi chút kinh nghiệm về cộng sản. Có một điều ông ghét hơn cả ở mấy anh cộng sản là tính “nói phét” trong Nam gọi là “nói láo” hay còn gọi là “nổ”, “bốc phét”. Nhưng ông không sao nói được “bọn mày chỉ nói phét chứ có con mẹ gì.” Nếu mình trực tiếp nói ra sẽ bị chúng chụp mũ rồi xách đi tù thì mệt.

Một hôm ông lên Sài Gòn thăm mẹ tôi. Qua truyện kể trong bữa ăn, ông kể: “Chị và các cháu thấy không, mình dân nghèo Bắc kỳ chính cống, biết tổng bọn chúng chẳng có mẹ gì cả, toàn bốc phét, mà thân chú đâu có dám ho he gì. Nhưng chỗ nào cũng nghe bọn nó bốc, nên chú nghĩ ra một kế rất hiệu nghiệm. Khi em lên đây, chị thấy em có khác mấy thằng cán ngộ không. Em chỉ cần đội lên đầu chiếc “nón cối” và chân xỏ thêm đôi giép râu thôi đổ ai biết em là dân Cái sắn. Các cháu có thầy chú giống y chang dân Bắc kỳ mới” không. Cũng nhờ bộ cánh này mà chú nghe mấy bà đi buôn chửi bọn nó đã lỗ nhĩ lắm. Đổ chị và các cháu biết đấy.

Thấy cả nhà ngồi yên với ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, ông mới thủng thủng nói: “Có gì đâu, em làm bộ mặt nghiêm, hai tay đặt trên chiếc nón cối đang trên hai đùi, chân với đôi giép râu di di trên sàn xe lam, khi xe lăn trên khúc đường ổ gà, chiếc xe lờng lên em nghênh lên trời nói đồng: “Đường gì mà toàn ổ gà làm xe chạy giòng xóc thật khó chịu. Đường ngoài Bắc đâu có thế, chỗ nào cũng trải nhựa bóng láng, xe đi êm ái đâu có bụi bặm giòng xóc như thế này.”

Em chưa nói hết câu là nghe mấy bà xia xói.:”Ngoài Bắc ấy à, có con mẹ gì, nghèo xơ nghèo xác, hạt gạo ăn chưa có còn nói tới đường trải nhựa êm với ái. Bà khác nói tiếp: “Vừa mới vào đây, mắt đã hoa lên, cấp to cấp nhỏ vợ lấy vợ để chất lên cả đoàn xe vận tải chở ra Bắc. Đúng là quân ăn cướp

ngày. Người ta có miếng ăn cũng giành lấy. Khốn nạn đến cái quần người ta đang mặc cũng lột. Trước đây chúng tao có đi buôn thúng bán bưng cũng chiếc áo dài, chứ đâu phải cùn cộn lem luốc thế này.

Trong đó cũng có mẹ nuôi chiến sĩ. Tôi thiệt ngu, nếu biết khốn nạn thế này tôi đâu có nuôi chúng nó làm gì. Thật tội nghiệp mấy ông lính Cộng Hoà, tôi ngu dại tin bọn vc chúng nó đã hại mấy ông đó, để rồi nay hại chính mình mà không biết. Đến khi thấy được thì quá trễ. Tôi thiệt là hối hận vậy đó.

Bà khác nói: "Tôi cũng chẳng hay, nhưng nghe đứa con nó nói, cái bảng tin làm bằng bóng đèn ngay bùng binh Sàgòn, chúng cũng gỡ đưa ra Bắc, báo chí còn nói nhân dân Miền Nam gửi tặng nhân dân Miền Bắc." Không biết ai tặng chúng nó không biết, lấy thì nói lấy mẹ nó đi cho rồi; lại còn bày đặt biểu với tặng. Thật là xạo hết biết.

Khi thấy tiếng qua lại bớt cường độ, em lại tìm cách để thêm: "Xe trong Nam gì mà chật chội chen chúc, nóng nực thật khó chịu. Xe ngoài Bắc của người ta toàn ô tô lớn rộng rãi, sạch sẽ, có máy lạnh mát mẻ chứ đâu thế này.

Thế là ào ào một đợt sóng mới nổi lên. "Xe đạp xe kéo chả có mà bày đặt xe ô tô lớn với chả nhỏ. Mấy bà có biết không tôi còn nghe chúng nó khoe trái "cà chớn ngoài Bắc" lớn bằng hai cái tô úp lại. Bà khác nghe lạ liền hỏi thế trái cà chớn là cái gì. Có gì đâu, có mấy đứa trẻ gắp mấy ổng, chúng nó hỏi:

- Thừa cán bộ, trái cà chua miền Bắc có lớn không?
- Ồ trái cà chua ngoài Bắc lớn lắm, bằng cà hai cái bát úp lại ấy chứ.
- Thấy thế một đứa khác hỏi: "Vậy ngoài Bắc có trái cà chớn không?"
- Thiếu gì, trái cà chớn ngoài Bắc nhiều vô kể và còn lớn hơn nữa, bằng cả hai cái bát ô tô úp lại ấy chứ."

Các bà nghe chúng nói thế có lộn ruột lên không cơ chứ. Rồi cứ thế nhao nhao lên vừa kể vừa chửi làm mình hết cả mệt, và thoáng cái chiếc xe đã tới bến. Trước khi xuống xe, em khẽ nói vào tai bà bên cạnh: "Xin cảm ơn các bà nhiều." Chị và các cháu thấy không, chỉ với bộ cánh và vài câu

“đề” như thế là có thể cũng đủ giúp mấy bà cũng như chính mình xả bớt những ả ứ chất nặng trong người.

Chúng bịt miệng Cha Lý, bắt nhốt luật sư Lê thị công Nhân, Nguyễn Văn Đài, Lê Công Định, Nguyễn Tiến Trung, Trần Huýnh Duy Thức, Trần Khải Thanh Thủy, Phạm Thanh Nghiêm . . .nhưng chúng đã chẳng làm gì được người bà con của tôi quê hương Thái bình, định cư Cái sắn, vì ông có chiếc “Nón Cối” trên đầu, chiếc nón của mấy anh Tây thực dân hay xài, và bác hồ thích đội và còn cho cả quân đội nhân dân VN xài mà M16 bắn không lủng.

Chiếc “Nón Cối” là ID đảng viên, là biểu tượng vang bóng một thời. Sau 75, nếu thấy ai mặc đồ cút ngựa, đầu đội nón cối, đeo súng ngắn, vai lủng lẳng chiếc đài và cổ tay thêm chiếc đồng hồ không người lái, hai cửa sổ, không chết đuối, giắt chiếc xe đạp, phải nói là “cực kỳ” uy quyền sang trọng; nhưng thực ra ngày nay nay nó chỉ còn thấy mấy anh phục viên mặt vận đội chửi đồng cũng có, huyên hoang thành tích cách mạng cũng có, nhưng đặc biệt ngênh ngang cối xe đạp ngược chiều giao thông “đ” sợ, ngồi xồm trên vỉa hè hút thuốc rê hay nhổ bọt “vô tư” ngoài đường phố mà không ai dám có ý kiến. Hay cũng có một vài người Nam vì sẵn tính hài hước đội thế thôi. Thêm một thời gian ngắn nữa, nó sẽ được đặt vào viện thực bảo tàng khảo cổ.

Ngày nay ID đảng viên cs thứ thiệt là “Dollars”, xe Roll Roy... Các em nữ sinh phải ngoan ngoãn phục dịch nếu muốn đậu cao khi ra trường. Còn xinh đẹp mà hó hé là ở tù. Có quyền xua chó xé xác những bà mẹ dám lấy trộm vài hạt cà phê độ nhật cho con nhỏ. Có quyền cho ngoại bang thuê đất công diện tích cả trăm hectares trong vòng 50 năm vô tội vạ. Một người 50 tuổi có thể có cháu nội cháu ngoại rồi đó. Ba đời sinh sống trên mảnh đất thuê. Mà người thuê lại nòi giống, ngôn ngữ, phong tục tập quán khác. Và đặc biệt đằng sau đã sẵn có một kế hoạch chiếm hữu vĩnh viễn, hỏi có lấy lại nổi không..Tám mươi ba triệu dân sống trên một diện tích hẹp, trừ đi một nửa cho ba triệu đảng viên, ngoại kiều trung cộng. Dân số ngày một tăng, diện tích đất ngày càng teo tóp. Sao dân tộc VN khốn khổ đến thế.Vừa làm thân nô lệ vừa không có chỗ ngả lưng, kê đầu.

Thời gian từ khi chiếc "Nón Cối" xuất hiện cho tới khi mất đất, mất tổ quốc về tay Trung cộng sao ngắn thế.